

بد حجابی و اثرات آن

خطبه اول :

الحمد لله الذي شرع الشرائع فأحكمها. وسن الأحكام وسلمها.. الحمد لله الذي أكرم الإنسان عن طبائع الحيوان. وأعطى كل مخلوق حقه وما يصلح له من غير زيادة ولا نقصان.. أكرم النساء بالعفاف. وأوجب على الرجال صيانتهم والإنفاق عليهن بالكفاف. حماهن من التبرج والسفور. ورفعهن عن عهر الفاحشة والغرور.. وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له « أمر أن لا تعبدوا إلا إياه ذلك الدين القيم ولكن أكثر الناس لا يعلمون ». وأشهد أن محمداً عبده ورسوله المبعوث رحمة للناس بشيراً ونبذيراً. لتطيعوه وتتبعوه لعلكم تفلحون. صلى الله وسلم عليه وعلى آله وأصحابه وسلم تسليماً. أما بعد:

برادران و خواهران گرامی یکی از مهمترین قواعد دین مبین اسلام که مشروعیت بسیاری از احکام و قوانین این دین مبنی و برگرفته از آن است، "سد ذریعه" می باشد. سد ذریعه یعنی بستن هر راهی که به فتنه و فساد و ضرر و دیگر محرمات شرعی منتهی می شود.

و پایه گذاری چنین اصل و قاعده ای در دین اسلام نشان از شمولیت این دین و رحمت خداوند متعال بر بندگانش دارد. همانگونه که میدانیم امروزه در بسیاری از سرزمینهای اسلامی و شاید تمامی آنها بدحجابی و بی حجابی و اختلاط بین زن و مرد که بر پایه این اصل امری محرم و ناجایز است، به مساله ای عادی و متاسفانه در بعضی از جوامع مسلمان به یک هنجار و ارزش تبدیل شده است و هر که با این امر به مخالفت و مبارزه پرداخت او را متحجر و عقب مانده می نامند.

برادران عزیز! مسئله زنان به مرور زمان تبدیل به مشکل بزرگی شده است که هرگز نمی توان در مقابل آن سکوت کرده یا از آن چشم پوشید. چون اگر امور به همین منوال ادامه پیدا کند، عواقب وخیمی در بر خواهد داشت که همه مردم قربانی آن خواهند شد. آیا کسانی که در مقابل خانواده ها و شهر و دیار خود مسئول اند به فکر می آیند؟ آیا آنان نمی دانند که لا اقل مسئولیت خانواده خود را بعهده دارند؟ آیا این شخص نمی تواند زن، دختر، خواهر، و نزدیکانش را همانند مردان انصار در هنگام نزول سوره نور نصیحت کند؟ آیا این مرد نمی تواند از خروج زن خود مگر در صورت ضرورت ممانعت کند؟ آیا او نمی تواند در صورت خروج اضطراری زنان آنان را از آرایش و زینت و استعمال عطر منع کند؟

آیا کسی که خویشان و یا خواهر دانشجو دارد نمی تواند به آنها بگوید تا دختران دانشجوی دیگر را نصیحت نموده و در بیدار سازی و دعوت آنان نقشی داشته باشند و آنان را از زشتی و شر گشت و گذار در بازار، آن هم با زینت و آرایش برحذر دارند؟

پس بر ماست که تقوای الله را پیشه کنیم و دست انسانهای گمراه و منحرف را گرفته و آنها را با حکمت و محبت به راه راست هدایت و راهنمایی نماییم تا اینکه مبادا به سبب گناهان آنها عذاب دردناک الهی ما را نیز در برگیرد، الله متعال در این باره می فرماید:

﴿ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ ﴾ (المائدة: ٧٨ - ٧٩)

ترجمه: از میان فرزندان اسرائیل آنان که کفر ورزیدند به زبان داوود و عیسی بن مریم مورد لعنت قرار گرفتند این [کیفر] به خاطر آن بود که عصیان ورزیده و [از فرمان خدا] تجاوز می کردند (٧٨) [و] از کار زشتی که آن را مرتکب می شدند یکدیگر را باز نمی داشتند راستی چه بد بود آنچه می کردند (٧٩)

و رسول الله - صلی الله علیه و آله و صحبه و سلم - در حدیث صحیح و خوب نهی از منکر و چگونگی آن را برای ما بیان میدارد.
عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه، وذلك أضعف الإيمان) رواه مسلم.

ابوسعید خدری روایت می کند که رسول الله - صلی الله علیه و آله و صحبه و سلم - فرمودند: هر یک از شما هنگامیکه منکری (کار ناجایز و ناپسندی) را دید ابتدا - اگر در توان وی بود - با دست خود آن را تغییر دهد و اگر نتوانست با زبان خود و اگر - با زبان هم - نتوانست پس با قلبش - آن منکر را نکوهش کند - و این (انکار باقلب) پایین ترین درجه ایمان است.
همه این امور در صورتی که شخص، پروردگار خود و رسول وی را تصدیق نموده و نیت خود را خالص و عزم خود را جزم نماید نه تنها امکان پذیر بلکه بسیار نیز آسان است.
برادران عزیز! شمه ای از توجیهاات خداوند سبحان و رسول او (صلی الله علیه و سلم) در این باره را برای شما بیان می کنم تا به خطورت و اهمیت موضوع بیشتر پی ببریم.

خداوند میفرماید: ﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ ﴾ (الأحزاب: ٣٦)
ترجمه: «و هیچ مرد و زن مؤمنی در کاری که خداوند و رسول او حکم دهند اختیار و اراده ای ندارند و هر کس نافرمانی خدا و رسول او را بکند به گمراهی سختی دچار شده است».

در آیه دیگری الله متعال می فرماید: ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦١﴾ ﴾ (النساء: ٦٩)

ترجمه: و آنکه خدا و رسول او را اطاعت کند پس با کسانی که خداوند به آنها نعمت فراوانی داده یعنی پیامبران، صدیقان، شهداء و صالحین محشور خواهد شد و چه نیکو رفیقانی هستند آنان». الله متعال در سوره مبارکه نور که بسیاری از احکام زنان و خانواده در این سوره بیان شده است می فرماید: ﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُونَ مِنْ أْبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضَضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ﴾

وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُدْرِيكَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِي لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ (النور: ٣٠ - ٣١)

ترجمه: «مردان مؤمن را بگو تا چشمانشان را از نگاه ناروا ببوشند و فروج (شرمگاهای) خود را حفظ کنند که این برای پاکیزگی آنها بهتر است و براستی خداوند بر آنچه آنها انجام می دهند آگاه است. و به زنان مؤمنه بگو تا چشمان شان را از نگاه ناروا ببوشند و فروج (شرمگاهای) خود را حفظ کنند و زینت و آرایش خود را جز آنچه قهرا ظاهر می شود بر بیگانه آشکار نسازند. و باید سر و سینه خود را به خمار ببوشانند و زینت و جمال خود را آشکار نسازند جز برای شوهران خود و پدران خود و پدران شوهر و پسران خود و پسران شوهر و برادران خود و پسران برادران خود و پسران خواهران خود و زنان مسلمان و کنیزان خود و خدمتکاران مردی که به زنان میلی ندارند (خاجه_ختی) و یا طفلی که هنوز بر عورت و محارم زن آگاه نیست. و پای بر زمین محکم نزنند که زینت پنهان آنان آشکار شود و همه به درگاه خداوند توبه کنید باشد که رستگار گردید.»
برادران نماز گزار اینها توجیحات اسلام بود، حال ببینیم که راه و روش اهل اسلام یعنی گذشتگان نیک ما، سلف صالح امت، امهات المومنین و زنهای صحابه چگونه است.

ام سلمه رضی الله عنها می فرماید: «هنگامی که این آیه نازل

﴿يُدْرِيكَ عَلَيْنَ مِنْ جَلِيدِهِنَّ﴾ (الأحزاب: ٥٩)

زنان انصار بگونه ای خارج می شدند گوئی که بر سر آنها کلاغ نشسته است که نشانه سکینه و آرامش کامل بود. و همه تنپوشی سیاه به تن داشتند.»

و عائشه رضی الله عنها می فرماید: «هرگز همانند زنان انصار کسی را ندیده ام که اینگونه کتاب خداوند را تصدیق نموده و به تنزیل آیات آن مؤمن باشند. هنگامی که این آیه سوره نور نازل شد:

﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ (النور: ٣١) هر مردی بسوی همسر و دختر و خواهر و خویشاوندان

خود روانه شد و این آیات را بر آنها تلاوت کرد. و هر کدام بلافاصله با شنیدن این آیات پارچه ای را که در اختیار داشت بدور خود پیچید که نشانگر تصدیق و ایمان آنان به آیات منزله در کتاب الله بود.»

آیا نباید این توجیحات اسلامی را با جان و دل در آغوش کشید و از راه و روش اهل اسلام عبرت گرفت؟ آیا نباید تقوای خداوند را پیشه کرد؟ آیا نباید علل کجروی بسیاری از زنان و انحراف آنان از راه و روش اهل اسلام را دریافت و آنان را به اصلاح سلوک و سیر بر صراط المستقیم خداوندی ملزم نمود؟

و در نتیجه آنگاه است که مجتمع ما می تواند در مردان و زنان خود و در عبادتها و اخلاق خود، یک مجتمع اسلامی باشد. و مبدا آنان که به خداوند و روز قیامت ایمان ندارند شما را به این رفتار و کردار خود مغرور سازند. و باید دانست که این آرایش و تزیین و لباسهای کوتاه و تنگ به تقلید از آنان ساخته شده است.

دشمنان شما بخوبی می دانند که اگر شما را به صراحت به کفر دعوت کنند، شما هرگز کافر نمی شوید و نیز اگر شما را به شرک دعوت کنند، به هیچ عنوان مشرک نخواهید شد. پس آنان از راه دیگری وارد شده اند، و می خواهند اخلاق و دین شما را به روشهای مختلف نابود کنند که یکی از این روشها همان (محقرات الذنوب) یا گناهان کوچک میباشند. آری آنان این گناهان را در چشمان شما کوچک جلوه داده و شما نیز آنان را کوچک شمرده و به انجام آن تن در می دهید و بالاخره همین گناهان اند که انسان را راهی آتش می کنند.

پس خطاب به خواهر مسلمانم میگویم، خواهرم! تو بایستی بصورتی شایسته به حجاب و لباس اهتمام ورزی و برای خود شخصیتی اسلامی داشته باشی. تو بایستی که در بذل جان و مال به حدیجه، در فقه دین به عائشه، و در صبر و شهادت به سمیه اقتدا کنی. **أقول قولي هذا، وأستغفر الله لي ولكم، فاستغفروه إنه هو الغفور الرحيم.**

خطبه دوم:

الحمد لله على إحسانه - والشكر له على توفيقه وامتنانه. وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له تعظيماً لشأنه. وأشهد أن محمداً عبده ورسوله الداعي إلى رضوانه صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وإخوانه وسلم تسليماً كثيراً.. ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين. أما بعد:

ای کسانی که ایمان آورده اید، تقوای الله را پیشه نمایید و در رساندن دستورات و راهکارهای شرعی به اهل و خانواده خود کوتاهی نکنید که در پیشگاه الله متعال از من و شما یقیناً در مورد آنها سؤال خواهد شد. به همین سبب بر تمامی ما چه مرد و چه زن واجب است که کیفیت حجاب و پوشش شرعی زن را بدانیم تا با علم به این فرمان الهی در انجام و رساندن آن کوتاهی ننماییم. برادران عزیز اوصاف و ویژگی حجاب اسلامی بدین گونه است: الف: حجاب بایستی همه بدن را ستر کند. چون خداوند می فرماید: ﴿يَذَرْنَهُنَّ عَلَيْنَ مَنِ جَلْبَابِهِنَّ﴾ و جلباب همان لباس بلندی است که همه بدن را ستر می کند و اِدْناء به معنای رها ساختن و کشیدن است. در نتیجه حجاب شرعی همه بدن را می پوشاند.

ب- حجاب باید ضخیم و کلفت بوده و رقیق و شفاف نباشد. چون غرض از حجاب همان ستر است. در نتیجه هنگامی که لباسی بدن را ستر نکند حجاب خوانده نمی شود. چون این لباس جلوی رؤیت را نگرفته و حجابی در مقابل انظار محسوب نمی شود.

ج- این لباس بخودی خود نباید زینتی بوده و دارای رنگهای جذابی باشد که انظار را بخود جلب کند.

چون خداوند می فرماید: **وَلَا يَدْرِيك زِينَتُهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا**. و معنی: (ما ظاهر منها) آن است که بدون قصد و عمد باشد. پس اگر خود این لباس زینت باشد نمی توان آن را پوشیده و حجاب

نیز خوانده نمی شود. چون حجاب آن است که از ظاهر شدن زینت در مقابل اجانب جلوگیری کند.

د- حجاب باید وسیع بوده و تنگ نباشد تا پستی و برآمدگیها بدن و اماکن فتنه در آن را مجسم نکند.

ه- لباس زن باید معطر نباشد تا سبب جلب مردان نشود: و حضرت رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمودند: «الْمَرْأَةُ إِذَا اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ بِالْمَجْلِسِ فَهِيَ كَذَا وَكَذَا يَعْني زَانِيَةً». رواه أصحاب السنن وقال الترمذی: حسن صحیح.

ترجمه: «اگر زنی خود را به عطر آلوده و بر مجلسی بگذرد پس او اینگونه و اینگونه است. یعنی زناکار».

و در روایت دیگر: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا مِنْ رِيحِهَا فَهِيَ زَانِيَةٌ». (رواه النسائي و حسنه الالباني)

ترجمه: «هر زنی که خود را به عطر بیالاید و بر گروهی بگذرد تا بوی آن را به مشام بشنوند، آن زن زناکار است». زیرا گویا وی با این عمل خود مردان بیگانه را به زنا و بی بند و باری می کشاند. و- در لباس نباید هیچ شباهتی به لباس مردان وجود داشته باشد. چون در حدیث ابی هریره (رضی الله عنه) اینگونه آمده است که «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ».

ترجمه: رسول الله (صلی الله علیه وسلم) مردی را که لباس زنان پوشیده و زنی که لباس مردان را بپوشد لعنت نموده است. (این حدیث را ابوداود و نسائی و امام احمد روایت کرده اند).

و در حدیث بخاری از ابن عباس رضی الله عنهما روایت شده است که رسول الله _صلی الله علیه و آله_ فرمودند: «لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَلِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ».

ترجمه: رسول خدا _صلی الله علیه وسلم_ مختلین از مردان، و مرد نمایان از زنها را لعن کرده است.

یعنی آنها که در لباس و قیافه خود همانند برخی از زنان این دور و زمانه مشابعت مردان می کنند. و مختلین از مردان، مردانی هستند که در لباس، تکلم و دیگر مسائل عمدا از زنان تقلید می کنند. پس برادران عزیز! حال که دانستیم حجاب اسلامی چه ویژگیهایی دارد، هرگز نباید فریب تبلیغات و مدلهایی که دشمنان به ما پیشکش می کنند را بخوریم. و شما باید از این دو راه یکی را انتخاب کنید:

یا اینکه در دین خود استوار بوده و با صلابت خود نیرنگ و کید دشمنان را درهم شکنید و دارای قوت و شخصیت اسلامی بوده و دنباله رو آنان نباشید و به آنان مغرور نشده و راه و رسم نیاکان خود را بپذیرید تا به خیر دنیا و آخرت نائل گردید و یا اینکه بر عکس -نَسَأَ اللهُ السَّلَامَةَ- شخص در دین خود سست و در شخصیت خود ضعیف بوده و در مقابل هر اغوا و شهوتی از هم بپاشد و

از زیانکاران باشد:

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ (الزمر: ۱۵)

ترجمه: «بگو برستی زیانکاران آنانی هستند که خود و اهل خود را در قیامت از دست داده و به عذاب جاودان در افتند این همان زیان آشکار است».

و رسول الله (صلی الله علیه وسلم) می فرماید:

«من تشبه بقوم فهو منهم» «أخرجه البخاري في " صحیحه " (۵۱۱ / ۱ - فتح) تعليقا.

ترجمه: کسی که خود را به قوم دیگری شبیه سازد، او از همان قوم است».

آری ای برادران هنگامی که ما به هر چیز جدیدی دل بسته و رسوم و تقالید وارداتی دیگران را دنباله روی کنیم، بالاخره کار به جایی می رسد که در گمراهی، اخلاق، عقاید و افکار نیز مقلد آنان خواهیم شد. پس هر شخص باید حافظ عادات و تقالید خویشان خود باشد مگر اینکه این عادات با شریعت تضاد و تصادم داشته باشد.

و بر هر مسلمان واجب است که دین خود را عزیز شمرده و به آن افتخار کند، و به حدود و قوانین خداوند و رسولش (صلی الله علیه وسلم) بسنده نماید. همان قوانینی که خداوند شایسته بندگان خود می داند و احداث هرگونه افزونی و کاستی در آن جایز نیست.

هر فرد باید امور خود را بر دنباله روی کتاب خداوند و سنت رسولش (صلی الله علیه وسلم) بنا نهاده و از ابتداء و نوآوری بدور باشد. او باید زندگی خود را بر اخلاص بنا نموده و از اشراک بدور باشد. باید از قوانین محبوب رحمن تبعیت نموده و از امور محبوب به شیطان برحذر باشد. و همچنین بر فرد مسلمان واجب است که همانند پرچم جهت وزش هر بادی را دنباله نکند، و شخصیت خود را بر اساس شریعت خداوند سبحان پایه گذاری کند تا در دنیا و آخرت به عزت و کرامت نائل گردد.

عباد الله! صلوا وسلموا علی من أمرتم بالصلاة والسلام علیه في قوله سبحانه: ﴿إِنَّ اللَّهَ

وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب: ۵۶)

اللهم فصلِّ وسلم علی عبدك ورسولك محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين. والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين.

اللهم ارضَ عن الصحابة الأخيار. وآل البيت الأبرار. اللهم إنا نشهدك حب نبيك. وأهل بيت نبيك. وأصحاب نبيك. ومن سار على نهج نبيك صلى الله عليه وآله وسلم.

اللهم وفقنا لما حَب وترضى. اللهم انصر الإسلام والمسلمين. ودمر أعداءك أعداء الدين. اللهم اغفر لنا ولآبائنا وأمهاتنا وجميع المسلمين الأحياء منهم والميتين. برحمتك يا أرحم الراحمين. اللهم آت نفوسنا تقوها وزكها أنت خير من زكاها. أنت وليها ومولاها. ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي

الآخرة حسنة وفقنا عذاب النار.

عباد الله! إن الله يأمر بالعدل والإحسان وإيتاء ذي القربى. وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغى. يعظكم لعلكم تذكرون.